

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 14 marca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State – Niderlandy) – A, B, C, D/Minister van Buitenlandse Zaken

(Sprawa C-158/14) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa (WPZiB) — Szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom w ramach walki z terroryzmem — Wspólne stanowisko 2001/931/WPZiB — Decyzja ramowa 2002/475/WSiSW — Rozporządzenie (WE) nr 2580/2001 — Artykuł 2 ust. 3 — Umieszczenie organizacji Tygrysy — Wyzwoliciele Tamilskiego Ilamu (LTTE) w wykazie osób, grup i podmiotów, które uczestniczyły w aktach terrorystycznych — Pytanie prejudycjalne dotyczące ważności wspomnianego umieszczenia w wykazie — Zgodność z międzynarodowym prawem humanitarnym — Pojęcie „aktu terrorystycznego” — Działania sił zbrojnych podczas konfliktu zbrojnego]

(2017/C 151/02)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: A, B, C, D

Strona pozwana: Minister van Buitenlandse Zaken

Sentencja

- 1) W rozumieniu orzecznictwa opartego na wyrokach z dnia 9 marca 1994 r., TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU: C:1994:90), i z dnia 15 lutego 2001 r., Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101), nie jest oczywiste, że byłyby dopuszczalne skargi o stwierdzenie nieważności wniesione do Sądu Unii Europejskiej przez osoby znajdujące się w sytuacji takiej jak sytuacja wnoszących apelację w postępowaniu głównym na rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 610/2010 z dnia 12 lipca 2010 r. wykonujące art. 2 ust. 3 rozporządzenia nr 2580/2001 i uchylające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1285/2009 lub na akty Unii wydane przed przyjęciem tego rozporządzenia wykonawczego, dotyczące umieszczenia nazwy podmiotu Tygrysy – Wyzwoliciele Tamilskiego Ilamu (LTTE) w wykazie, o którym mowa w art. 2 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2580/2001 z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu.

- 2) Ponieważ wspólne stanowisko Rady 2001/931/WPZiB z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu i rozporządzenie nr 2580/2001 nie stoją na przeszkodzie temu, by działania sił zbrojnych podczas konfliktu zbrojnego w rozumieniu międzynarodowego prawa humanitarnego stanowiły „akty terrorystyczne” w rozumieniu tych aktów Unii, okoliczność, że działania podmiotu Tygrysy – Wyzwoliciele Tamilskiego Ilamu (LTTE) mogą stanowić takie działania, nie ma wpływu na ważność rozporządzenia wykonawczego nr 610/2010, a także aktów Unii wydanych przed przyjęciem tego rozporządzenia wykonawczego, dotyczących umieszczenia w wykazie, o którym mowa w pkt 1 niniejszej sentencji.

(¹) Dz.U. C 194 z 24.6.2016.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 14 marca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Cassatie – Belgia) – Samira Achbita; Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding/G4S Secure Solutions NV

(Sprawa C-157/15) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Polityka społeczna — Dyrektywa 2000/78/WE — Równe traktowanie — Dyskryminacja ze względu na religię lub przekonania — Postanowienie regulaminu pracy przedsiębiorstwa wprowadzające zakaz noszenia przez pracowników w miejscu pracy widocznych symboli politycznych, światopoglądowych lub religijnych — Dyskryminacja bezpośrednia — Brak — Dyskryminacja pośrednia — Zakaz noszenia przez pracownicę chusty islamskiej)

(2017/C 151/03)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hof van Cassatie

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Samira Achbita; Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding

Strona pozwana: G4S Secure Solutions NV

Sentencja

Wykładni art. 2 ust. 2 lit. a) dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy należy dokonywać w ten sposób, że zakaz noszenia chusty islamskiej, wprowadzony w postanowieniu regulaminu pracy przedsiębiorstwa sektora prywatnego i przewidujący całkowity zakaz noszenia w miejscu pracy widocznych symboli politycznych, światopoglądowych lub religijnych, nie stanowi przejawu bezpośredniej dyskryminacji ze względu na religię lub przekonania w rozumieniu tej dyrektywy.

Wspomniane postanowienie regulaminu pracy przedsiębiorstwa sektora prywatnego może natomiast stanowić przejaw dyskryminacji pośredniej w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2000/78, jeżeli zostanie wykazane, że pozornie neutralny obowiązek w rzeczywistości stawia osoby wyznające określoną religię lub mające określone przekonania w niekorzystnej sytuacji, chyba że takie postanowienie jest obiektywnie uzasadnione zgodnym z prawem celem, takim jak realizowanie przez pracodawcę polityki neutralności politycznej, światopoglądowej i religijnej w relacjach z jego klientami, zaś środki mające służyć realizacji tego celu są właściwe i konieczne, czego zbadanie należy do sądu odsyłającego.

(¹) Dz.U. C 205 z 22.6.2015.